

บทที่ 5

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสร้างเทปโทรทัศน์(วีซีดี)ประกอบการสอนกิจกรรมนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกิจกรรมนาฏศิลป์(วีซีดี)ที่สอนโดยใช้เทปโทรทัศน์ประกอบการสอนกับการสอนปกติ

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 130 คน เลือกมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) สุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีทั้งหมด 3 ห้องเรียน มาเพื่อทำการทดลอง จำนวน 2 ห้องเรียน โดยวิธีจับสลาก ผลปรากฏว่าได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

(2) สุ่มห้องเรียนที่ได้มา 2 ห้องเรียนเข้ารับการทดลอง โดยการจับสลากเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ซึ่งมีนักเรียน 47 คน เป็นกลุ่มทดลองให้เรียนโดยใช้เทปโทรทัศน์ประกอบการสอน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 43 คน ได้เป็นกลุ่มควบคุมให้เรียนโดยใช้การสอนปกติ

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบวัดผล เครื่องมือสำหรับกลุ่มควบคุมและเครื่องมือสำหรับกลุ่มทดลอง

แบบวัดผลมี 2 แบบคือ

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมและการเรียนภาคปฏิบัติ

เครื่องมือสำหรับกลุ่มควบคุม

1. คู่มือการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. วัสดุอุปกรณ์ในการสอนปกติของกลุ่มควบคุมคือ เครื่องเทป ม้วนเทปเพลงเชิญขวัญ

ฉิ่ง

เครื่องมือสำหรับกลุ่มทดลองคือ เทปโทรทัศน์ ชุดรำเชษฐาวิชญ์ประกอบการสอนวิชา นาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.3 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
4. คะแนนภาคปฏิบัติหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์ โดยการใช้เทปโทรทัศน์กับ การสอนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองโดยใช้เนื้อหารำเชษฐาวิชญ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 90 คน แยกเป็นกลุ่มควบคุม 43 คน กลุ่มทดลอง 47 คน

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการทดลอง ดังนี้

คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และคะแนนภาคปฏิบัติของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังการเรียน นักเรียนสองกลุ่มมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์ รำเชษฐาวิชญ์ เท่าเทียมกัน

คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แสดงว่าการสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์ได้ผลดีเท่าหรือดีกว่าการสอนปกติ

ผลการวิจัยอาจจะขัดกับแนวคิดทั่วไปว่าครูจะต้องสอนดีกว่าเทปโทรทัศน์ที่เป็นเพียง เครื่องมือ ผู้วิจัยขอชี้แจงว่าการสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์ไม่ได้หมายความว่า ให้นักเรียนเปิด เทปโทรทัศน์ดูเอาเองเท่านั้น แต่ครูใช้เทปโทรทัศน์เป็นเครื่องมือช่วยสอน การสอนยังต้องใช้ครู เป็นผู้ดูแลและแนะนำเหมือนเดิม จากประสบการณ์ในการทดลองซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนทั้ง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผู้วิจัยพบว่า การสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์ช่วยลดภาระทำให้ไม่ต้อง แสดงท่ารำซ้ำกันบ่อยๆ การสอนไม่เห็น้อยมากเท่ากับการสอนปกติ เพราะครูสามารถเปิดเทป โทรทัศน์ให้นักเรียนฝึกทบทวนท่ารำได้หลายๆ ครั้งติดต่อกันจนกว่าจะรำได้ โดยครูมีเวลามาก ขึ้นสามารถให้ความสนใจมากขึ้นกับการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมท่ารำของนักเรียน และแนะนำ

ข้อผิดพลาดของนักเรียน ข้อดีอีกประการหนึ่งคือ สามารถใช้สอนได้กับนักเรียนจำนวนมาก และนักเรียนทุกคนสามารถมองเห็นท่าทำได้ทั่วถึงทั้งห้อง ต่างกับการที่ครูยืนรำให้นักเรียนดูข้างหน้า นักเรียนข้างหลังจะมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยหลายเรื่องคือ

Schwarzwalder (1961) ได้สำรวจการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการสำรวจพบว่า โทรทัศน์ได้ช่วยแบ่งเบาภาระครูสอนในชั้นธรรมดาในด้านการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้มาก และทัศนวัสดุที่โทรทัศน์ใช้ประกอบการสอน ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าทัศนวัสดุที่ครูในชั้นเรียนใช้ประกอบการสอน และยังพบว่านักเรียนที่เรียนจากโทรทัศน์ได้รับความรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนชั้นเรียนธรรมดา Carner (1962) ได้ประเมินผลการสอนทางโทรทัศน์วงจรปิดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน Courtland พบว่านักเรียนที่มีความสามารถการอ่านต่ำ แต่เรียนฝึกหัดทักษะการอ่านจากโทรทัศน์ทุกวัน สามารถเรียนรู้การอ่านได้มากกว่าการเรียนในชั้นแบบปกติ Schramm และคณะ (1962) ได้วิจัยเปรียบเทียบการสอนทางโทรทัศน์กับการสอนของครูในชั้นเรียน โดยใช้ข้อทดสอบมาตรฐานเป็นตัวเปรียบเทียบ พบว่านักเรียนที่เรียนจากโทรทัศน์จะมีความรู้และประสบการณ์กว้างขวางกว่า Hennes และ Saltzman (1965) ได้ให้นักเรียนที่เลือกแล้ว จำนวน 570 คน ในระดับชั้น 5 และ 6 เรียนบทเรียนจากรายการเสริมบทเรียน 3 ชุด จากโทรทัศน์ ปรากฏว่านักเรียนซึ่งดูบทเรียนจากโทรทัศน์มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีจำนวน 1,000 คน Kaening และ Hill (1967) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนโดยใช้โทรทัศน์กับการเรียนการสอนจากครูในห้องเรียน จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบข้อเท็จจริงว่า การเรียนการสอนโดยใช้โทรทัศน์มีผลดีกว่าการสอนในห้องเรียน Burke (1971) ได้ทำการทดลองและสังเกตการณ์การเรียนการสอนโดยใช้โทรทัศน์ พบว่าคุณภาพการเรียนการสอนโดยใช้โทรทัศน์ ดีกว่าการเรียนการสอนโดยครูในห้องเรียน เพราะมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพดีกว่าครูในห้องเรียน นอกจากนี้โทรทัศน์ยังสามารถแสดงให้เห็นให้นักเรียนมองเห็นได้ทั่วถึงทุกคนไม่ว่าจะเป็นการสอนแบบสาธิตการทดลองหรือการสอนด้านภาษาศาสตร์

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตที่จะเสนอแนะไว้ดังนี้

1. การสร้างเทปโทรทัศน์ประกอบการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ค่อนข้างใหม่ ดังนั้นควรมีการสร้างเทปโทรทัศน์ประกอบการสอนเช่นเดียวกันในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ และควรหารูปแบบการสร้างในลักษณะอื่น ๆ เพื่อจะได้รูปแบบที่เหมาะสมที่สุด
2. การสร้างเทปโทรทัศน์เป็นงานที่ซับซ้อน อาศัยเครื่องมือที่มีราคาสูง ใช้เวลาในการเตรียมการมากพอสมควร ดังนั้นควรหารูปแบบในการสร้างให้คุ้มค่าการลงทุน จะทำให้เทปโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

3. ควรศึกษาถึงผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์เช่น ทัศนคติ ความคงทนของการเรียนรู้ เป็นต้น